

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii izgonirii lui Adam din rai

Scrieți, fiilor, cuvântul Meu, că el este scump, măi fiilor. El va fi căutat curând, curând de toate neamurile pământului, care vor alerga către Mine curând, curând, fiilor. De aceea Eu și cu voi lucrăm ca să avem foișoare, ca să avem corturi pentru întâlniri. Am spus aceasta din vreme. Am profețit prin această lucrare de cuvânt că vom avea corturi de întâlnire și grădini pentru ele, dar n-am avut până acum cu cine și cum să împlinesc cuvântul cărții Mele de azi, carte nefăcută de mână, și pe care Eu o scriu cu voi în zilele acestea. Mi-a trebuit un popor cu care să vorbesc, care să-Mi audă cuvintele cărții și să le pună pe hârtie, și să se întocmească pic cu pic cartea cea scrisă înăuntru și pe afară, și pe care Eu o țin în gura Mea și în mâna Mea, și ea e de la Tatăl. El Mi-a dat-o ca s-o pun pe pământ, ca s-o așez pe tron, și să judece cu ea toate neamurile pământului, precum este scris despre ea în Scripturi. Amin.

Să caute în Scripturi omul care-și zice deștept și teolog, să caute bine, să vină la voi să vă întrebe ca să știe să caute în Scripturi cartea aceasta în care sunteți voi scriși, că Eu cu voi vorbesc prin cartea aceasta, și așa o dau omului de pe pământ, și ea este drumul venirii Mele după două mii de ani. În zadar a pus omul care-și zice teolog, în zadar a pus în calea venirii Mele timp lungit ca să aibă omul necredință întru venirea Mea. Eu am venit, așa cum a fost scris în cartea lui Ioan, așa cum a fost scris în cartea proorocilor Mei din Scripturi. Iată, lipsa înțelepciunii îl face pe om să se lase înșelat de om, îl face pe om necredincios și păcătos până la venirea Mea, căci omul nu se lasă de păcat, iar venirea Mea este în prag. Să deschidă omul Scriptura și să vadă bine în ea cuvântul Meu care a spus: *«Privegheați, că nu știți ziua, nici ceasul când va să vină Mirele și nunta Lui»*. Amin.

Scrieți, fiilor care-Mi auziți cuvântul, scrieți cartea cuvântului Meu, că el e scump și tot mai scump, și va fi căutat ca aurul cel mai de preț. Moise a scris toate cuvintele Mele, iar poporul lui așa zicea: *«Toate cuvintele pe care le-a grăit Domnul le vom face și le vom asculta»*. Amin, amin, amin.

Iată ce vă spun: înviorați-vă! Mă uit la voi că aveți durere la inimioare. Lucrul Meu cu voi e greu. Lucrul vostru cu poporul e greu. Lucrul cel cu mâna e greu și e mult, dar îngerii Mei stau aproape de voi și suflă de la Mine în puterile voastre ca să puteți. Amin. Iar Eu vă spun: înviorați-vă! Durerile voastre sunt durerile Mele. Nu e nimic să nu Mă doară pe Mine din toate câte vă dor pe voi, și nu e nimeni să știe să vă mângâie pe voi, să știe cum să stea lângă voi sub sarcina Mea de peste voi.

O, mititeii Mei, lucrul Meu cu voi e greu de tot. Timpul omului presează peste venirea Mea ca să Mi-o înăbușe, dar Eu vă am pe voi și Îmi croiesc cu putere drumul și vin și adun pe cei ce vin la izvor, și Eu iau din izvor și împart. Să deschidă omul Scriptura și să vadă ce scrie în ea despre acest izvor care curge din tronul lui Dumnezeu Cuvântul ca să adape pământul. Să citească omul cuvântul Meu cel de acum două mii de ani, că în el spune așa: *«Privegheați, că nu știți ziua, nici ceasul în care va veni Fiul Omului, Mirele nunții»*. Ferice de omul căruia Eu îi sunt Mire, că acela așa Mă așteaptă, căci bucuria nunții e mare bucurie, iar dragostea dintre Mire și mireasă e cea mai mare bucurie de suflet. Dacă M-ar avea omul de Mire, M-ar și aștepta să vin și să aduc bucuria nunții veșnice, și cu ea, desfătarea bunătăților cele de veci. Dar nu știe omul cine sunt Eu, căci Lumina Mea este băgată sub obroc, fiindcă este scris în cartea Mea cea de acum două mii de ani: *«Soarele și luna se vor întuneca și nu-și vor mai da lumina, iar stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor se vor zgudui»*. Cei ce s-au pus soare și lună peste oameni, aceia nu luminează pe oameni, fiindcă Eu sunt lumina, nu ei. O, nu știe omul cine este

Dumnezeu, căci lumina este băgată sub obroc, este băgată sub haină, iar haina Mea s-a făcut minciună din pricina celui mincinos care îmbracă haina Mea, lumina care nu ține lumină. Umblă omul prin acest întuneric și nu mai vede drumul bietul om. Eu cum să nu fi venit acum când omul nu mai dă decât de lumina care nu ține lumină? Dacă așa a fost scris în Scripturile Mele, Eu așa am făcut. Am venit, că am găsit scris să vin, și așa am găsit scris: *«Vor ieși hristoși mincinoși și vor da să amăgească, de va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși, care Mă așteaptă să vin. Și îndată după strâmtorarea acelor zile soarele se va întuneca și luna nu-și va mai da lumina ei, iar stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor se vor zgudui, și atunci se va arăta pe cer semnul Fiului Omului, și vor plânge toate neamurile pământului și vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere și cu slavă multă, și va trimite pe îngerii Săi cu sunet mare de trâmbiță și vor aduna pe cei aleși ai Lui din cele patru vânturi, de la marginile cerului până la celelalte margini»*. Amin. Eu așa am rostit prin Scripturi acum două mii de ani, și am adăugat zicând: *«Învățați de la smochin. Când mlădița lui se face fragedă și odrăslește, cunoașteți că vara este aproape. Așa și voi, când veți vedea acestea, să știți că este aproape, la uși. Privegheați, fiți gata, că în ceasul în care nu gândiți vine Fiul Omului»*. Amin.

Citesc Eu Scripturile împreună cu omul, că este ceasul în care omul nu mai gândește, nu mai citește, nu mai aude venirea Mea și Evanghelia Mea, și când omul minciunii, îmbrăcat în haina Mea, zice: *„Nu știe nimeni când va fi venirea Domnului; nu știu nici îngerii, nu știe nici Fiul, darămite omul!”*, iar când omul aude așa, nu mai gândește la venirea Mea. Numai că Eu am spus atunci: *«În ceasul în care nu gândiți, vine Domnul»*, și am spus despre lucrarea Mea de azi, și așa am spus: *«Când mlădița smochinului se face fragedă și odrăslește, vara este aproape, la uși. Învățați de la smochin pilda»*. Amin.

Cine este smochinul? Eu sunt, iar smochinul de pe pământ e fără roade. Eu sunt Smochinul Cel fraged, că a venit vremea frăgezii Lui și El a odrăslit, și vara este aproape. Am așezat preoție nouă, am făcut totul nou. Muguri noi am făcut, căci smochinul de pe pământ este uscat și nu găsesc în el hrană pentru Mine. Nu mai vede omul calea, că nu mai sunt preoți de-ai Mei ca să-i arate omului venirea Mea și veghea pentru ea. Preotul i-a luat omului gândirea la venirea Mea, că el nu caută venirea Mea; el caută bani, bietul de el, și caută să nu aibă omul gândire la veghea cea pentru venirea Mea. Dacă omul ar avea minte, ar gândi la Mine, dar nu mai are omul minte pentru Mine.

Am făcut totul nou. Muguri noi am făcut, căci smochinul de pe pământ e uscat, și din el nu ies decât uscături. Când Petru punea mâinile peste cei botezați, aceia luau Duh Sfânt, iar Simon, care fusese vrăjitor, a adus bani ca să i se dea și lui puterea punerii mâinilor. Iar Petru i-a zis așa: *«Banii tăi să fie cu tine spre pierzare, că ai socotit că darul lui Dumnezeu se agonisește cu bani. Tu nu ai moștenire la chemarea aceasta, că nu este dreaptă inima ta pentru Dumnezeu. Roagă-te și te pocăiește de răutatea ta, doară ți se va ierta cugetul inimii tale»*.

Iată de ce am spus Eu că biserica omului este prăvălie pe care scrie „Dumnezeu”, de unde Se cumpără Dumnezeu și darurile Lui așa cum crede omul, așa cum este învățat omul să caute la darul lui Dumnezeu. De două mii de ani această minciună cu față de biserică a Mea vinde pe bani trepte și ranguri de preoți la cei care vor să cumpere. Așa sunt cei ce-și zic preoți ai lui Hristos, așa se fac ei preoți, iar Eu zic pentru ei: banii lor să fie cu ei spre pierzare, că au socotit că darul lui Dumnezeu se agonisește cu bani. Aceștia n-au moștenire la chemarea Mea. Amin.

Cei ce s-au făcut soare și lună peste neamurile de pe pământ, nu luminează pe oameni, fiindcă Eu sunt Lumina, nu ei, iar ei au băgat lumina sub obroc, sub haina lor care seamănă cu haina Mea, și își zic că pot să vândă lumină, dar lumina lor nu ține de lumină, căci viața este lumina oamenilor. Oamenii însă n-au viață, că nimeni nu le-o dă, nimeni nu-i învață ce este viața, viața fără de moarte, viața fără de păcat. Nu este nimeni pe pământ să-l învețe pe om să se întoarcă în rai, să se întoarcă la viața cea fără de moarte. Numai Eu sunt fără de moarte și numai Eu pot să-l învăț pe om, căci învățător este cel care face el mai întâi cele ce învață pe om să facă.

De aceea am făcut totul nou, căci smochinul de pe pământ e uscat, și soarele și luna s-au făcut ca un sac de păr și ca sângele, și cad stelele de pe cer, cad creștinii din cer, cad din Dumnezeu, că n-are cine-i lumina pe ei ca să nu cadă. Ca un sac de păr s-au făcut preoții, și slujitorii lor s-au murdărit de sânge și sunt plini de silnicie, și Eu nu-i aud pe ei, după cum este scris în Scripturile proorocilor despre aceștia: *«Când ridicați mâinile voastre spre Mine, Eu Îmi întorc ochii aiurea, și când înmulțiți rugăciunile voastre, nu voiesc să le ascult, căci mâinile voastre sunt mânjite de sânge, iar prăznuirile voastre au ajuns pentru Mine povară»*.

Dar Eu ies ca un Păstor milos în calea oilor fără păstor, și le chem la izvor și așa le zic lor: haideți la înviere! Veniți de luați lumină! Amin. Haideți către cei ce i-am pus împărțitori de la Mine vouă! Le-am dat acestora lumina Mea ca să v-o dea. Ei n-au luat de la om nici darul, nici lumina. La aceștia le-am dat Eu, le-am dat ca să dea fără să ia plată pe Dumnezeu. Veniți de luați lumina Mea de la ei, că am făcut totul nou, fiindcă smochinul de pe pământ este uscat și nu poate rodi decât uscături și zgârieturi și răni, căci uscăturile zgârie. Cei ce s-au făcut apostoli sunt din lume, și s-au făcut cu bani, și pentru bani jupoaie oile cele bicisnice și sug grăsimea și laptele lor. Dar Eu îi voi hrăni pe aceștia cu pelin, fiindcă Eu așa am profețit pentru ei prin prooroci și am zis: *«Îi voi hrăni cu pelin, căci de la ei s-a întins necredința peste tot»*.

Nu au Duh Sfânt cei ce lucrează peste om punerea mâinilor. Aceia au bani, nu Duh Sfânt. Aceia vor bani, iar Duhul Sfânt nu Se dă pe bani de către cei ce zic că-L au și că-L dau. Și dacă-L dau, de ce n-au Duh Sfânt cei cărora ei le dau? De ce nu se arată botezați cei botezați de cei ce botează plătind bani? Apostolii Mei le ziceau la cei botezați: *«Luați Duh Sfânt!»*, și luau cei botezați, și se vedea că luau. Iar cel ce n-a luat, văzând cum iau Duh Sfânt cei botezați peste care apostolii își puneau mâinile, a venit cu bani la apostoli și le-a zis să-i dea și lui puterea aceasta, ca pe oricine va pune mâinile lui, să primească aceia Duh Sfânt. Dar Petru a rostit lui și a zis: *«Banii tăi, odată cu tine să fie de pierzare, că nu se câștigă cu bani darul lui Dumnezeu, iar tu n-ai parte și nici sorți la chemarea aceasta, căci inima ta nu este dreaptă pentru Dumnezeu»*.

O, cum să nu ies în calea omului și să-i fiu Păstor? Cum să nu-l chem la lumină pe cel din întuneric care nu știe ce este lumina? Mi-e milă de om; de șapte mii de ani Mi-e milă. De când a murit omul Mi-e milă. Mi-e tare milă de cel ce moare. O, cine să-i dea viață celui ce moare? Cine de pe pământ să-i dea? Viața nu se câștigă cu bani. Viața este Duhul Sfânt. Amin, amin, amin. Duhul Sfânt este duh dătător de viață. Ce bine i-ar fi fost omului să asculte povața Mea! N-ar fi murit omul dacă ar fi rămas sub povața Mea care i-a dat lui viață. Povața Mea a fost Duhul Sfânt, Care i-a spus omului să nu moară. Povața Mea este mâncare prin care omul crește pentru povețele Mele cele ce dau viață. L-am făcut pe om, și apoi i-am dat din viața Mea, i-am dat viață fără de moarte și l-am pus stăpân peste toate câte Eu făcusem pentru el, ca să le cunoască și să le numească și să le stăpânească. Dar el nu s-a mulțumit, el nu s-a umilit, ci s-a semețit și a căutat asupra Mea, asupra ființei Mele, și a vrut să fie el Dumnezeu, și a vrut să știe ca Dumnezeu, binele și răul, care erau sub stăpânirea Mea. Eu i-am dat omului să cunoască viața și atât. Nu i-am dat să cunoască binele și răul, nu viața și moartea, ci numai ascultarea pentru viața cea veșnică. Una este viața, adică binele, și alta este viața cea veșnică, în care era omul până în semeția lui, iar după ce s-a semețit, omul a clătinat cerul și pământul, căci s-a făcut mai greu ca ele, fiindcă s-a vrut el Dumnezeu, fiindcă a vrut să știe ca Dumnezeu binele și răul, care erau sub stăpânirea Mea. Eu pusesem sub cheie, pusesem sub cuvânt binele și răul, dar iată ce repede a stricat omul cuvântul Meu, cheia care-l ține pe om în rai, în locașurile raiului!

O, ce bine i-ar fi fost omului să asculte de povața Mea! O, ce bine i-ar fi omului să asculte de povața Mea! Ea este Duhul Sfânt dătător de viață. Cum să fac să-l împiedic pe om de la calea cea cu întuneric, de la ziua întunericului lui? Omul în vremea întunericului lui vede răul bine și îl face fără frică, fiindcă frica de rău este numai în vremea luminii omului, nu în vremea întunericului lui. Omul care nu ascultă de povața Mea se face lui întuneric, se face lui însuși zi de

întuneric și de beznă, vreme în care vede răul bine ca să-l facă pe el. Cum să fac să-l împiedic pe om de la pierzare, de la calea cea cu întuneric pe ea?

Cum să fac, omule, cu tine? Cum, oare, să fac cu tine ca să te aduc la zi cu lumină? Ce să-ți fac, oare, ca să auzi chemarea Mea, chemarea ta la Mine? Eu sunt Omul cu duh dătător de viață. După ce tu ai dat cu piciorul la viața cea veșnică și după ce ți-ai înmulțit acest păcat în fii, Eu am făcut din nou omul, Omul Cel cu viață veșnică; L-am făcut din Mine, nu L-am mai făcut din pământ. Eu Însumi M-am făcut Om, Om din Dumnezeu făcut; din Dumnezeu și din om, ca să pot veni după om, ca să pot veni la tine, omule, și M-am făcut lumină peste întuneric ca să vezi tu calea spre Făcătorul tău, de la Care aveai viața sufletului tău și a trupului tău. Dar n-am putut pătrunde la inima ta cu taina vieții veșnice, că din tine, omule, s-a născut potrivnicul Meu, antichrist, cel care a lucrat taina fărădelegii și a pus-o între Mine și om, între Mine și tine, omule zidit de mâna Mea din pământ.

Acum întind din nou mâna după tine și după fiii tăi, dar iată, din tine s-a născut omul fărădelegii și fiii lui și supușii lui, omul care s-a băgat sub haina Mea ca s-o facă de minciună. Dar Eu îl vădesc, îl scot de sub haina aceasta și Îmi răscumpăr pe cele sfinte ale Mele, și voiesc să te învăț drumul spre Sfânta Sfintelor, omule pribeag, și vin din cer la tine ca să te fac Sfânta Sfintelor Mele, și Eu să intru în ea pe ușă. Amin.

Voiesc să știi, omule necăjit, că Eu sunt Stăpânul și Păstorul tău și viața ta cea veșnică. Tu și fiii tăi v-ați smuls din viața cea veșnică încă de la începutul tău. Dar Eu sunt Cel fără de început, și am venit după tine să-ți dau început, și tu să rămâi în el și să fiu Eu începutul tău, început fără de sfârșit, că Mi-a fost milă de tine când ai alunecat din viață căzând din grădina raiului, și Mi-a fost milă de Mine când am rămas fără tine. M-am bucurat o clipă după ce te-am făcut. M-am bucurat de când ți-am dat duh de viață și până ce ai murit prin semeție, până în clipa semeției tale. Te-am luat atunci cu ușorul, fiindcă intrase în tine frica. Dar tu te-ai ascuns, că-ți era frică. Eu însă eram de față și te-am strigat să stai înaintea Mea, iar tu te furișai. De ce, oare, te-ai furișat? De ce, oare? O, de ce nu te-ai umilit? De ce, oare, nu te-ai umilit, omule? Nimic nu-ți trebuia să te umilești, nimic decât pocăință înaintea Mea, că tu știai că Eu sunt Făcătorul tău. Dar tu nu te-ai umilit, ci M-ai judecat. M-ai judecat pentru femeia pe care ți-am dat-o ca să te ajute să lucrezi și să păzești raiul. Eu te-am făcut bărbat și femeie când te-am făcut, și apoi ți-am zis „om“, iar tu apoi te-ai desfăcut în două și n-ai mai fost un singur trup, și ai păcătuat dacă ai făcut așa. Ai făcut din unul doi după ce te-ai semețit asupra Mea, iar unde sunt doi, nu mai este unul, nu mai este un singur trup, ci sunt două, și apoi Eu te-am pierdut, căci ai murit. M-am bucurat o clipă după ce te-am făcut, și apoi ai murit. Eu ți-am spus să nu mori, și tu nu M-ai ascultat, și ai murit. De șapte mii de ani plâng de moartea ta, plâng la moartea ta, căci fiii tăi mor ca și tine. Te plâng de șapte mii de ani, omule. Tu plângi după mortul tău o zi sau o lună sau un an, dar Eu plâng după mortul Meu de șapte mii de ani.

Am venit cu povața Mea ca s-o audă omul și să facă din ea Duh Sfânt peste el.

Cum să fac, omule, cu tine? Ce să-ți fac, oare, ca să auzi povața Mea, chemarea Mea, chemarea ta la Mine? O, până când te ascunzi de glasul Meu care te cheamă? Vreau să fac din tine Sfânta Sfintelor Mele. Auzi tu ce vreau? Au trecut cele șapte vremi despre care scrie în Scripturi. Auzi tu ce vreau? Eu, Domnul, te voi face să auzi. Te voi hrăni cu pelin și îți voi da pâinea îngrijorării, ca să Mă cauți și să Mă strigi să-ți dau viață, omule. Voi lua moartea de pe pământ, și tu Mă vei căuta să-ți dau viață. Voi lua toată moartea ta de pe pământ și o voi coborî în pământ arzând-o cu foc. Voi lua de pe pământ tot ce a omorât sufletul tău, tot ce ai făcut tu cu mintea și cu mâna spre moartea sufletului tău, spre moartea Mea în tine. Tu te-ai semețit și nu poți să te umilești, dar scris este: *«Ceea ce este cu neputință ție, pot Eu»*. Eu te voi umili, omule, și tu vei vedea că nu ești Dumnezeu, că nu poți fi Dumnezeu. Tu te-ai semețit și nu poți să te umilești, dar pot Eu să te umilesc. Cum adică te-ai semețit? Adică n-ai făcut cum am zis Eu. Asta înseamnă că te-ai semețit și că te-ai ridicat să fii Dumnezeu. De șapte mii de ani te ridici să fii

Dumnezeu, dar nu ești, că tu mori. Dacă ai fi Dumnezeu, n-ai mai muri. De șapte mii de ani te semețești și nu te mai umilești, și treci din neam în neam așa cum ești. Dar acum, lasă-te bătut. Acum umilește-te, omule, mai înainte să Mă vezi. Vreau să fac din tine Sfânta Sfintelor Mele. Auzi tu ce vreau? Eu, Domnul, te voi face să Mă auzi. Amin. Ce este la om cu neputință, este cu putință la Dumnezeu, și Eu, Domnul, te voi face să Mă auzi. Amin, amin, amin.

Cuvântul Meu este scump, fiilor care auziți cuvântul Meu. El va fi căutat ca aurul cel mai de preț curând, curând de toate neamurile pământului. Pământul pe care stați voi, pământul pe care vi-l dau să-l stăpâniți va rămâne ca o corabie, și Eu Mă voi preaslăvi pe el în fața a tot pământul. Amin. Cartea Mea cu voi Eu sunt, iar locul pe care stați voi este tronul cărții Mele. Mi-a fost tare dor s-o iau din mâna Tatălui și s-o pun pe pământ, pe tronul ei, și să judec cu ea toate neamurile pământului. Să caute în Scripturi omul care-și zice deștept și învățător și teolog; să caute bine în ele cartea aceasta în care Eu Mă scriu cu voi peste pământ, că Eu cu voi vorbesc prin cartea aceasta așa cum grăiam și cu proorocii prin cartea proorociei din vremea lor. Cu voi grăiesc în ea, și o dau omului de pe pământ ca să ia din ea Duh Sfânt, și să vadă omul venirea Mea cea de după două mii de ani, căci omul nu se lasă de păcat că nu știe unde sunt Eu cu venirea Mea, iar păstorii de peste ei Îmi lungesc timpul venirii. Eu însă vin, și am venit, și zic tuturor: privegheați, că iată ziua venirii Mele și cartea ei care judecă făptura! Învățați de la smochin pilda. Mlădița lui a odrăslit, și vara este aproape. Privegheați, fiți gata, că în ceasul în care nu gândiți Eu vin.

Și am venit. Și vin ca un Mire sau ca un Judecător, după cum îl voi afla pe fiecare om în ceasul acela. Amin, amin, amin.

12/25-02-2001